

ALEVİ-BEKTAŞI KÜLTÜRÜNDE NASİHATLERİN DEĞERLER EĞİTİMİNDEKİ ÖNEMİ VE İSLAHİYE-KABAKLAR KÖYÜNDE VERİLEN NASİHATLER¹

Mehmet YAVUZ²

Öz

Yüzyıllardır dışarıdan müdahalelere maruz kalan Alevi-Bektaşî kültürü günümüzde ritüelleri, edebiyatı ve sosyal yaşantısı ile tüm sosyo-kültürel yapısını yaşatmaktadır. Günümüze kadar gelmesinde sözlü kültürün büyük katkısı olan Alevi-Bektaşî kültür ve yaşantısının şekillenmesinde, yeni yetişen nesillere Aleviliğin edep-erkân ve yolunun öğretilmesinde sözlü kültür ürünlerinden biri olan ‘nasihat’lerin önemi büyüktür. Alevi-Bektaşî kültüründe nasihatler, kişilerin toplumsal, ahlaksal ve inançsal değerlerinin öğretilmesinde önemli rol oynamaktadır. Bu çalışmada da nasihatlerin bu rolü anlatılmaya çalışılacak ve örnek olarak bir Alevi köyü olan Gaziantep İline bağlı, İslahiye İlçesi, Kabaklar Köyü halk kültürü incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Nasihat, Alevilik, Bektaşilik, Değerler Eğitimi, Sözlü Kültür, Kabaklar Köyü

¹ Bu metin Eskişehir Osmangazi Üniversitesinde 26-28 Ekim 2011 tarihinde düzenlenen Değerler Eğitimi Sempozyumunda Sözlü Bildiri Olarak Sunulmuştur.

² Fatih Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı/Türk Halk Edebiyatı, Yüksek Lisans Öğrencisi, memetyvz@gmail.com

0. AMAÇ, KAPSAM VE YÖNTEM

0.1. Çalışmanın Amacı:

Bu çalışmanın amacı toplumsal değerlerin öğretiminde “nasihatlerin” rolünü göstermektir. Sözlü kültür ürünleri arasında yer alan nasihatlerden bahsederken bu kültürün yaşayan canlı örneklerinden biri olan Alevi-Bektaşî toplumunu ele alıp, örnek olarak ise Gaziantep’in İslahiye İlçesine bağlı bir Alevi köyü olan Kabaklar Köyü gösterilecektir. Çalışma boyunca “nasihat”, “sözlü kültür” ve “toplumsal değerler” konusuna değinerek, bu değerlerin öğretilmesinde nasihatlerin işlevini örnekler üzerinden göstermeye çalışılacaktır.

0.2. Kapsam:

Çalışma, İslahiye’nin Kabaklar Köyü’nde verilen nasihatler ile sınırlandırılmıştır. Halen canlı bir biçimde Alevi kültürünü yaşayış ve inançsal açılarından sürdüren Kabaklar köyü çalışmanın konusu olan “*Alevi-Bektaşî Kültüründe Nasihatlerin Değerler Eğitimideki Önemi*” konusunda bir fikir edinilmesine yardımcı olacaktır.

0.3. Yöntem:

Bu çalışmanın hazırlanmasında Kabaklar Köyünde alan araştırması, mülakat, röportaj, kılavuz ve kaynak kişilerden yararlanıldı. Ayrıca konu ile ilgili başta Fatih Üniversitesi Kütüphanesi, İstanbul Atatürk Kitaplığı, İslam Araştırmaları Merkezi Kütüphanesi ve YÖK Ulusal Tez Merkezi, gibi kütüphanelerde kaynak taraması yapıldı. Alan araştırması ve kaynak taramaları sonucunda Kabaklar Köyü halk kültürünün temeline inilmeye çalışıldı.

Alan araştırması esnasında ses kayıt cihazı ve fotoğraf makinesi gibi teknik cihazlar kullanıldı.

1. GİRİŞ

Nasihat konusuna başlamadan evvel öncelikle sözlüklerde geçen nasihat sözcüklerinin anlamlarına bakmak gerekmektedir.

Türk Dil Kurumu *Büyük Türkçe Sözlüğü*’nde “nasihat” kelimesini ‘öğüt’ ile açıklamış. Öğütü ise “*Bir kimseye yapması veya yapmaması gereken şeyler için söylenen söz, nasihat*” olarak tanımlamıştır.

Şemseddin Sami *Kâmûs-ı Türki*’de nasihati ‘öğüt’, ‘pend’ olarak tanımlamıştır. Sami(2004:1461)

Ferit Devellioğlu ise *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat*’inde nasihati ıza, pend, va’z kelimeleriyle eş anlamlı olarak ‘öğüt’ olarak tanımlamıştır. Devellioğlu(2006:808) Va’zı ise “*bir kimseye, kalbini yumuşatacak, kendisini iyiliğe sevk edecek sûrette söz söyleme, dîni öğüt*” olarak tanımlamıştır. Devellioğlu(2006:1140)

İslam Ansiklopedisinde nasihat; “*saf, halis olmak, kötülük ve bozulmaktan uzak bulunmak; iyi niyet sahibi olmak ve başkasının iyiliğini istemek anlamındaki “nush” kelimesi “başkasının hata ve kusurunu gidermek için gösterilen çaba; iyiliği teşvik, kötülükten sakındırmak üzere verilen öğüt; başkasının faydasına ya da zararına olan hususlarda bir kimsenin onu aydınlatması ve bu yönde gösterdiği gayret*” manalarında açıklanmaktadır. İslam Ansiklopedisi(2006:408,c.32)

Bunların yanı sıra Türk Dil Kurumu Türkçe Sözlük ve Atasözleri ve Deyimler Sözlüğünde nasihat veya öğüt kelimesinin örnekleri şöyledir;

- “*Bin nasihatten bir musibet yeğdir.*” (yaşanan olaylar, öğütlerden çok daha etkilidir.) ve yine aynı anlama gelen, “*Bir felaket bin nasihatten yeğdir.*” TDK(1971:168)
- “*İyi nasihat verilir, iyi ad verilemez*” (Bir kimse başkalarına iyi öğüt verebilir ama ün veremez, kişi ünü ancak kendisi kazanabilir.) TDK(1971:278)
- “*Nasihât istersen tembele iş buyur.*” (Tembel, kendisine buyurulan işi yapmamak için ya onun yapılmasına ihtiyaç bulunmadığını söyler ya da buyurulan biçimde değil, kendisinin işine gelen biçimde yapmayı önerir.) TDK(1971:322)
- “*Nasihatte bulunmak.*” (Nasihât etmek.) TDK(1998:1633)

Yukarıda başlıca sözlüklerden kısaca tanımlamaya çalıştığımız nasihat ve öğüt dilimize nasihat etmek ya da nasihat vermek olarak girmiştir. Nasihatın genel bir tanımını yapılacak olunursa; “yaşça büyük kimselerin kendilerinden yaşça küçük kimselere iyi ve doğru olanı göstermek amacıyla uymasını istediği kuralları sözlü olarak anlatan ifade biçimi” olarak nitelendirilebilir.

2. ALEVİ-BEKTAŞİ KÜLTÜRÜ VE SÖZLÜ KÜLTÜR

“*Alevilik, tek Tanrılı dinlerde olduğu gibi kent kültürüne ve bunun paralelinde yazılı bir geçmişe dayanmayıp kırsal yapıya ve sözlü bir kültüre dayanmaktadır. Bugün Alevi dedelerinin kullandığı yazılı tek metin olan “Buyruk” dışında, Alevilikte yazılı bir (kutsal) eser bulunmaz.*” Okan(2004:65) *Aleviliğin kültürel geçmişinin dayandığı temel ve bu geçmişin taşıyıcısı olan araç sözlü halk edebiyatı olmuştur.* Dierl(1991:131)

Alevi-Bektaşî kültürü yukarıda kısaca bahsetmeye çalıştığımız gibi sosyo-kültürel yapısı, yaşayış ve inanç biçimi sözlü kültüre dayanan bir gelenektir. Alevilikte inanç ve yaşam biçimleri kulaktan kulağa sözlü bir biçimde günümüze kadar (değişiklikler olsa da) gelmiştir. Örneğin; “*sözlü kültürün tesiriyle birçok mutasavvıf için de geçerli olduğu gibi halk inancında ve hayalinde elbette farklı Hacı Bektaş Veli portreleri bulunmaktadır. Yüzyıllardır sözlü kültürün yapısına uygun olarak onun şahsiyeti, kerametleri, Âşıkların dillerinde, tellerinde destansı bir kimliğe bürünerek nesillerden nesillere aktarılmıştır.*” Özcan(2009:5)

Anadolu Alevilerinin edebiyatı, sözlü kültürü canlı bir biçimde yaşayan örneklerden birisidir. Bu kültür bugüne kadar kulaktan kulağa gelerek çeşitli deformasyonlara uğratılmışsa da halen etkisini sürdürmekte, ayin-i cemlerde, halk inancında, âşık ve ozanların eserlerinde yaşamaktadır. Bu konuyla ilgili Doç. Dr. Hüseyin Özcan bir kitabında şöyle demiştir; “*Anadolu Aleviliği ile kastedilen Türkmen Alevilerdir. Bütün bunların oluşmasında en büyük etken bu anlayışın sözlü kültür ile nesillerden nesillere aktarılması yazılı kaynaklardan yeterince yaygın olmamasıdır.*” Özcan(2007:128)

Yani Özcan’a göre Aleviliğin günümüze kadar etkin bir biçimde gelebilmesinin önemli bir etkeni yazlı kültürden ziyade sözlü kültüre dayalı olmasıdır.

Alevi-Bektaşî kültürü günümüzde ritüelleri, edebiyatı ve sosyal yaşantısı ile tüm sosyo-kültürel yapısını yaşatmaktadır. Bu kültürün varlığı büyük ölçüde sözlü kültüre dayanmaktadır. Sosyal yaşantısını kendi içinde gelişen türkü, mani, ninni, deyiş, nefes, duaz-ı imam, nasihat gibi yine sözlü kültür ürünlerine borçludur.

2.1. Alevi-Bektaşî Kültüründe Değerler Eğitimi ve Değer Kavramı

“Değerler kavramsal olarak üzerinde çok durulan bir konu olmasına rağmen, değer kavramının yeterince açıklığa kavuşturulduğunu söylemek zordur.” Dilmaç, B. , Bozgeyikli, H. , Çıkılı, Y. (2008:69-91).

Bugün sosyoloji, psikoloji, halkbilim, ilahiyat, felsefe gibi sosyal bilim alanlarında değerler konusu işlenmekte ve değerlerin bireysel, toplumsal yönleri incelenmektedir.

Değer kavramının tanımını çeşitli kaynaklardan kısaca belirtecek olursak;

Büyük Larousse’ye göre değer; “toplumun yargılarına ya da kişisel görüşe göre güzel, iyi, doğru olan, erişilmek istenen, savunulan şey” olarak nitelendirilmiştir. (Büyük Larousse: 2934, c.6.)

Öte yandan değer ile ilgili bir başka tanıma göre “değerler, insanların tutum ve davranışlarını etkiler; tutum ve davranışları belirleme, biçimlendirme ve yönlendirmede önemli rol oynarlar. Bireylerin önemli problemlerini ve o kişinin benimsedikleri değerler hakkında güvenilir bilgileri dikkate almadan anlamak, değerlendirmek ve yorumlamak zordur. Bireylerin, grupların ve çeşitli kültürlerin değerleri hakkında bilgi edinerek, onların tutum ve davranışlarını büyük ölçüde kestirebiliriz.” Başaran(1995:49).

Berna Bridge’nin “Etik Değerler Eğitimi” adlı çalışmasında belirttiği ve bu çalışmanın da katıldığı gibi “Değerler Eğitimi ile bireyler daha dürüst, doğruyu söyleyen, diğerlerinin duygu ve düşüncelerini anlayan, diğerlerinin duygu ve düşüncelerine değer veren, daha kibar, öfkesini denetleyebilen, daha iyi dinleyici, daha paylaşımcı, toplumsal sorumluluklarını hakkıyla yerine getirebilen, kendiyile daha barışık, daha mutlu” Bridge(2003:78-79) olması amaçlanmaktadır

Alevi-Bektaşî kültürü daha önce de söylediğimiz gibi sözlü kültüre bağlıdır ve bu sözlü kültüre bağlı pek çok değer günümüze kadar gelebilmiştir. Bunlardan bazıları değer, bazıları adeta kanunlaşmıştır. Örneğin; “Nefsini bilmemek, bencillikten geçmek, alçak gönüllü ve kanaatkâr olmak, iftira, kıskançlık, kibir hased, kin, dedikodu gibi huylardan uzak olmak, doğruluk, iyilik, yardımcı olmak, sıkıntıya tahammül ve sabır göstermek Bektaşî ahlakının başlıca noktalarıdır.” Özcan(2007:133). Bunlar Alevi-Bektaşî kültüründe değer olarak nitelendirilebilir. Bunun yanı sıra kanunlaşan;

1. Birden fazla kadınla evlenmek
2. Meydan’dan karar almadıkça boşamak veya boşanmak.
3. Zina.
4. Adam öldürmek, hırsızlık
5. Yalan söylemek
6. Sırrı ifşa etmek
7. Kızılbaş olmayanlarla evlenmek(alevi olmayanlarla) gibi sözlü toplumsal değerler de vardır. Fığlalı(1990:374-375)

Tek yazılı olan kutsal kaynak buyruktur. Sözlü olan pek çok değer buyruksal olarak yer almaktadır. Ancak bunun dışında inançsal, kültürel, yaşayış biçimine bağlı çoğu toplumsal değerler ve yargılar halen sözel olarak devam etmektedir. Yukarıda tanımlanmaya çalışılan toplumsal değerler ve bu değerlerin eğitilmesi Alevi-Bektaşî

topluluklarında sözlü kültür ile sürdürülmektedir. Bu değerlerin eğitiminde de kullanılan önemli yöntemlerden birisi “nasihatlerdir”.

Yani Alevi-Bektaşî kültürüne göre “değerin” tanımını yapacak olursak; *“değer, bireysel ve toplumsal genel ahlak kurallarını içeren ve yörenin gelenek, göreneği ile Aleviliğin edep-erkân-yoluna bağlı kalarak iyi, güzel ve doğru olan şeylere erişilmede yardımcı olan ve kişileri bu yola sevk eden kültürel, toplumsal, inançsal boyutları olan inanmalardır.”*

2.2. Alevi-Bektaşî Kültüründe Toplumsal Değerler ve Nasihatler

Türkiye’deki Alevi zümrelerinin değişmeyen ahlaki kuralı eline, diline, beline sahip olmak ve bunu her hal ve şartta yerine getirmektir. Fığlalı(1990:372)

Alevi-Bektaşî kültüründe bu gibi ahlaki kuralların ve diğer toplumsal değerlerin öğretilmesinde başvurulan önemli kaynaklar tek yazılı kutsal kaynak olan ‘buyruk’ ardından ‘mürşid’, ‘dede-baba’dır. Ondan sonra ise toplumsal anlamda; Hazreti Peygamber, Hazreti Ali ve erenlerin, evliyaların, ulu ozanların, sözleriyle nasihatleri, bireysel anlamda ise anne, baba ve aile büyüklerinin söz ve nasihatleridir.

Giriş kısmında tanımlanan nasihat kavramı Alevi-Bektaşî kültüründe tıpkı tanımında olduğu gibi bir kimsenin, bir başka kimseye iyiyi ve doğruluğu gösterici ifadelerle iyi-kötü olan durumları aydınlatması için verdiği öğütlerdir. Bu öğütlerle kişi aydınlatılmaya çalışılır. Bu bakımdan Alevilikte küçük, çocuklara, gençlere ve yaşça küçük kimselere toplumsal ve bireysel gelişimleri için nasihatler verilir. Bu nasihatler genelde dede tarafından ayin-i cemlerde, zakirin söylediği duaz-ı imamlarda, deyişlerde verilir. Aşağıda bahsedilecek olan Kabaklar Köyü nasihatlerin hangi ortamda nasıl verildiğini ve Alevilikte nasihatın ne amaçla verildiğini örnekleriyle göstermeye yardımcı olacaktır.

2.2.1. Değerler Eğitime Örnek Olarak Kabaklar Köyünde Verilen Nasihatler:

Alevilikte Dede’ye bağlılık, onun verdiği öğütleri tutmak mutlaklıdır. Bu bakımdan Kabaklar Köyünde nasihat içerikli sözlerin merkezi genellikle önce “buyruk” ardından Dede olarak görülmektedir. Bunun yanı sıra Hz. Peygamber, Hz. Ali, Hacı Bektaş-i Veli, yedi ulu ozan, erenler ve evliyalar gibi önemli zatların verdiği nasihatleri tutmak, o nasihatleri inanç ve toplumsal açılardan referans almak sözlü bir kural gibidir.

Kabaklar Köyünde nasihatler sosyal hayata yön vermektedir. Cem, düğün, ve cenaze gibi törenlerde Dede’nin verdiği nasihatler kişilerin toplumsal değerler hakkında eğitiminde katkı sağlamaktadır.

Kabaklar Köyünde Kaynak Kişiler(KK) ile yapılan mülakatlar sonucu ortaya çıkan nasihat içerikli sözlerden bazıları şöyledir;

- Eline, diline, beline sahip ol!
- Kulağının duymadığını, dilinle söyleme
- Kötü söz söyleme, o sahibine aittir.
- Harama kuşak çözmeye(zina yapmak)

Kabaklar Köyünde askere giden gençlere Dede'nin verdiği nasihatler;(KK1, KK2, KK3, KK4.)

- Doğru git, doğru gel
- Haram yeme,
- Zina yapma
- Amirlerine karşı saygılı ol
- Arkadaşlarıyla iyi geçin
- Komşularıyla iyi geçin.

Kabaklar Köyü halk kültüründe hayatın dönüm noktalarından askere gitmek ile ilgili bir inanışa göre, gençler askere gitmeden evvel Dede'den bir tahta kaşık alır, bu kaşığı askerde iken saklar ve geri döndüğünde Dede'nin elini öperlerdi. Dede ise onlara “doğru gittin doğru geldin, ne gördün, ne işittin” diye sorarlar. Genç ona başından geçenleri anlatır, sonunda da “Allah eyvallah” deyip, dedeye niyaz ederdi. Dede gencin ensesine “ya Allah, ya Muhammed, ya Ali” diyerek üç tane şaplak vurur, “hoş geldin yavrum” derdi. Gençte, Dede'nin ikrarını alırdı. (KK1)

Öte yandan Kabaklar Köyünde Nuri Dede'nin babası Mustafa Dede zamanında cemlerden önce küsler barıştırılırdı. Barıştırıldıktan sonra, komşuluk ve akrabalık ile ilgili nasihatler verilirdi. Eğer bir kadın kocasından şikâyetçi ise, Dede kocayı bir kenara çekip, uzun-uzun nasihatlerde bulunurdu. (KK5, KK6)

Dede'nin dışında Kabaklar Köyünde anne-baba'nın çocuklarına yaptığı nasihatlere bakacak olursak; geçmişten beri Kabaklar Köyünde bir annenin kızına verdiği şu nasihat meşhurdur;

- “Kızım bizi mahcup etme, biz Aleviyiz, mutlaka dürüst olmak zorundayız. Dünya mallarına, nimetlerine gözünü dikme” (KK1, KK7)

SONUÇ

Nasihatlerin, Alevi-Bektaşî kültüründe değerlerin eğitimindeki rolü, amacı ve nasıl kullanıp, icra edildiğinin anlatılmaya çalışıldığı bu çalışmada özetle sözlü kültürün önemli parçalarından biri olan nasihatlerin Alevi-Bektaşî kültüründe toplumsal, inançsal, ahlaki değerlerin öğretilmesinde etkin bir yol olduğu söylenebilir. Özellikle inceleme yapılan Kabaklar Köyü'nde verilen nasihatlerin nasihat kavramına uyması, ders verici, iyiye sevk edici yönlerinin baskın olması ve Alevilikle ilgili çeşitli kuralları, yasakları, ritüel ve gelenekleri gelecek kuşaklara en sade biçimiyle bırakılması açısından önem arz etmektedir.

Sözlü kültürün Alevi-Bektaşî edebiyatını ozanlar ve aşıklar tarafından günümüze ulaştırdığı gibi nasihatlerde bir nevi Alevi-Bektaşî sosyal hayatını, ritüel ve inançsal adetlerini günümüze taşıdığı kanısına varılmaktadır.

Bu çalışmayı oluşturma aşamasında yararlanılan kaynak kişilerden beşte dördü bu nasihatleri çocuk yaşlarda öğrendiklerini yalnız ayin-i cemlerde mi, yoksa evde, köy kahvehanesinde büyüklerinden mi, anne-babasından mı öğrendiğini bilmiyor. Ancak küçük yaşlardan itibaren bu nasihatlerin akıllarına kazındıklarını ve hiç unutmadıklarını, askerdeyken, evlenirken, gurbete giderken hep bu nasihatleri tuttıklarını söylemektedirler.

Sonuç olarak Kabaklar Köyünde verilen nasihatlerden ve nasihat verme/tutma geleneğinden bir çıkarım yapacak olursak öncelikle sözlü kültür ürünlerinden nasihatlerin değerler eğitimi konusunda son derece yardımcı olacağını ancak bu eğitimi toplumda dedeler gibi kanaat önderi kişiiler tarafından verilmesi gerektiğini söyleyebiliriz. Alevilikte belirli bir yaşi gelen çocuklar ayin-i cemlere katılmakta ve değerlerin öğretildiği bu nasihatleri duymaktadır. Buradan özetle değerler eğitimini ocuk yaşiya vermenin genç yaşiadaki kimselerin kişiilik yapısının oluşiomasında etkili olduğu sonucuna varabiliriz.

Kaynakça

BAŞARAN, F. (22-25 Eylül 1995) “niversite Eğitimi Sresi İçinde ğrencilerin Değer Tercih Sıralamasında Değişi-me” Ankara: VII. Ulusal Psikoloji Kongresi Bilimsel alışmaları, Hacettepe Üniversitesi.

- BRIDGE, B.(2003). “*Siz Olsaydınız Ne Yapardınız? ‘Etik Değerler’ Eğitimi.*” İstanbul: Beyaz Yayınları
- Büyük Larousse.(1986). “*Değer*”. (c.6, s.2934.) İstanbul: Milliyet Yayınları.
- Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi.(2006). “*Nasihah.*”(Haz. M. Çağrııcı.) (c.32,s.408).Ankara: Diyanet Vakfı Yayınları.
- DEVELLİOĞLU, F.(2006) “*Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat*” (23.Baskı) Ankara: Aydın Kitabevi Yayınları
- DIERL, A. J.(1991) “*Anadolu Aleviliği*” İstanbul: Ant Yayınları
- DİLMAÇ, B. , BOZGEYİKLİ, H. , ÇIKILI, Y. (2008). “*Öğretmen Adaylarının Değer Algılarının Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi.*” Değerler Eğitimi Dergisi, 6(16), 69-91.
- FIĞLALI, E. R.(1990) “*Türkiye’de Alevilik- Bektaşilik*” Ankara: Selçuk Yayınları
- OKAN, M.(2004) “*Türkiye’de Alevilik*” Ankara: İmge Kitabevi
- ÖZCAN, H.(2007) “*Alevi-Bektaşî İnançına Bakışlar “Canların Nefesinden”*” İstanbul: Fatih Üniversitesi Yayınları
- “*Hacı Bektaş Veli ve Alevî-Bektaşî Şiirinde Hz. Muhammed*” İstanbul: Akademik Eksen Yayınları
- SAMİ, Ş.(2004) “*Kâmûs-ı Türkî*” (1.Baskı) İstanbul: Kapı Yayınları
- Türk Dil Kurumu.(1998). “*Türkçe Sözlük*” Cilt 1-2 (9. Baskı). Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Türk Dil Kurumu.(1971). “*Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü*”. (Haz. Ömer Asım Aksoy.) Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

Kaynak Kişiler

1. Muharrem Gürocak, 55,Lise, Emekli. (KK1)
2. Ali Necef Gürocak,53,Lise, Emekli. (KK2)
3. Hünkâr Koroğlu,47, Lise, Köy Korucusu. (KK3)
4. Suna Gür, 80, İlkokul, Ev Hanımı.(KK4)
5. Meral Gür,(50), Üniversite, Öğretmen.(KK5)
6. İbrahim Yükselici,80 İlkokul, Emekli. (KK6)
7. Kaygusuz İbrahim 85, Eski Zâkir(-) (KK7)